

Keipenes Vēstnesis

Keipenes pagasta mēnešraksts Nr.290/11 2016. gada 30.novembris
Iznāk reizi mēnesī no 1991. gada 14. augusta. Bezmaksas izdevums.

Šajā numurā:

- Mārtiņdienas tradīrīdis
- Keipenieši atzīmē Lāčplēša dienu
- Pārdomas Latvijas Valsts svētku izskaņā
- Ko Latvija nozīmē tiem, kas vairs nedzīvo dzimtenē
- Keipenes pamatskolas absolventi par savu izvēli
- Keipenes pagasta pārvaldes aktuāla informācija
- Apsveikumi, sludinājumi, līdzjūtības

Helovīni zogas pa tumsu, Mārtiņbērni nāk, skaļi rībinādami

Tuvu kopā ir nelatviskie Helovīni, ko svin naktī no 31.oktobra uz 1.novembri, un latviskie Mārtiņi, svinami 10.novembrī.

Helovīnu tradīcijas balstās uz pārliecību, ka 31.oktobra vakarā atveroties vārti uz viņsauli un mirušie nāk apciemot dzīvos. Līdz ar tuvinieku gariem pie cilvēkiem no elles nākot arī dažādi mošķi, raganas un citas nelabas būtnes, tāpēc Helovīnu dēvē arī par Mošķu nakti.

Keipenes ciema centrā 31.oktobra vakara tumsā arī klīda dažādi melni un baisi tēli, vesels mošķiņu bars – bija pat bailīgi staigāt vakara tumsā, un kas vēl notiktu, ja kādu no šiem melnajiem nešķīstējiem mēģinātu nofotografēt! Tāpēc bilžu nav!

Ar skaļu rīboņu un šķindoņu, maskās tērpti, mazliet samulsuši Keipenes pagasta pārvaldes telpās Mārtiņa dienā sanāca krietns pulciņš Mārtiņa bērnu. Varbūt bija tālu ceļu nākuši un nosaluši? Kā tautasdziesmā : Labvakari, mājas māte,/ Vai gaidīj Mārtiņbērnus?/Mārtiņbērni atnākuši,/Kājas, rokas nosaluš./Un, ja ir par patikšan',/Lūdzu, durvis atdariet;/

Un, ja nav par patikšan',/Tad ar suņiem aizraidiet;/Un, ja iekšā nelaidīs,/Lielu skādi padarīs:/Bulli vaļā palaidīs,/ Akā spāļus iebēris.

Gaidīti gan Mārtiņbērni nebija – par viņu ierašanos iepriekš nezinājām, taču patika mums Mārtiņbērni visiem ļoti, ļoti! Gan viņu maskas, gan saceltais tradīrīdis! Būtu zinājuši, ka Mārtiņbērni nāks – būtu pīrāgus sacepuši un cukurgailīšus izgatavojuši!

Gaidīsim Mārtiņbērnus ciemos arī nākamajā novembrī un cerēsim, ka latviskie jautrie Mārtiņbērni gada garumā izdzīs no Keipenes melnos Helovīnus!

Paldies Keipenes vispārējās pirmsskolas izglītības iestādes „Saulīte” darbiniecēm par to, ka Mārtiņbērniem parādīja ceļu uz pagasta pārvaldi un bērnus nomaskoja ar pašdarinātām maskām! Pašu darinātajās maskās ir vairāk mīļuma, roku un sirds siltuma un pozitīvās enerģijas nekā veikalā pirktajās maskās!

Par Mārtiņdienas bērniem priecājās

B.Mietule

Keipenieši neaizmirst un atzīmē Latvijas vēsturiskos notikumus

Lāčplēša dienas - 11. novembra - vakara tumsinā keipeniešu rokās lāpas un svecītes uzziēdēja kā ugunspuķes un sākās lāpu gājiens. Šogad lāpu gājiens mazliet atšķīrās no iepriekšējo gadu gājieniem – gan ar to, ka zemi klāja pirmā sniega sega, gan ar krietni lielāku gājiena dalībnieku skaitu (ap 90 cilvēku).

Parasti lāpu gājiens noslēdzās ar atceres brīdi pie piemiņas akmens represētajiem, šogad pie karoga mastā, kas pārvietots uz citu vietu. Jaunā karoga mastā vieta – tas ir bruģēts laukums, uz kuru ved bruģēts gājēju celiņš. Par šo jauno, reprezentablās vietas izveidi Latvijas karogam jāpateicas Keipenes iedzīvotāju grupai „Mēs savam pagastam”.

Positīvas izmaiņas ir arī represēto piemiņas vietā – piemiņas akmens ir pacelts uz granīta postamenta un uz to izveidots bruģēts celiņš. Tas pensionāru biedrības „Avotkreses” biedreņu nopelns.

Piemiņas vārdi Latvijas brīvības cīnītājiem, kas tālajā 1919.gada 11.novembrī uzvarēja Rietumu brīvpriekšā armiju jeb tā saukto Bermonta karaspēku, Keipenes sieviešu vokālā ansambļa „Sonore” izjūsts dziedājums, un atjaunotajā karoga mastā uzvijās Latvijas karogs. Karogu mastā pacēla Keipenes pagasta pārvaldes vadītājs Vilnis Sirsonis un iedzīvotāju grupas „Mēs savam pagastam” koordinators Guntis Graudiņš.

Pie represēto piemiņas akmens lāpu gājiena dalībnieku iedegtās svecīšu liesmas skaudrais vējš veltīgi plūnīja – tās nenodzēst. Tāpat kā no latviešu atmiņas neizdzēst baidos 1941. un 1949.gada notikumus.

Visa noslēgumā – Viestura Kairiša spēlfilmas “Melānijas hronika” noskatīšanās Keipenes tautas namā. Filma ir stāsts par rakstnieces Melānijas Vanagas izsūtījuma ceļu Sibīrijā un tapusi pēc Melānijas Vanagas atmiņu romāna “Veļupes krastā” motīviem.

B.Mietule

Lāpu gājiena priekšgalā Vilnis Sirsonis (pirmais no kreisās) un Guntis Graudiņš

Represēto piemiņas akmens, sveču liesmiņu izgaismots

Aug Latvijas jaunās patriotes

Ļausim labajiem vārdiem izlidot kā bitēm no stropa

Klāt atkal gada tumšākais laiks, kad tumsai un nomāktībai, ko tā atnes, varam stāt pretī ar gaišumu, labestību, skaistumu, pozitīvismu. To taču mēs visi esam dzīvē izjūtuši, ka viens ļauns vai vienkārši nepārdomāts vārds var sabojāt visu dienu un uz laiku apdzēst mūsu iekšējo uguni, padarot tumsu vēl melnāku un biezāku. Un otrādi – labi vārdi liek mums iemirdzēties priekā un starot mūsu sejai.

Radīsim gaišumu un prieku gada nogales tumšajā laikā! Aicinā keipeniešus (un ne

tikai keipeniešus) piedalīties „Keipenes Vēstneša” decembra numura veidošanā, pasakot gada garumā nepateiktos labos vārdus, pastāstot par paša dzīves pozitīvajiem notikumiem, par to, kas, Jūsprāt, interesants un jauks noticis pagastā, novadā vai Latvijā. Varbūt ar pagasta avīzes starpniecību vēlaties kādu apsveikt Jaunajā gadā.

Rakstiet, sūtiet savus rakstu darbus uz pagasta pārvaldi pa pastu vai elektroniski uz e - pasta adresi keipene@ogresnovads.

Iv vai pazvaniet redaktorei B.Mietulei, tālr. 65033598, 29182598, un sarunāsim, vai aizbraukšu pierakstīt Jūsu stāstījumu personīgi vai uzklausišu pa telefonu.

Jūsu labos vārdus un pozitīvos stāstus gaidu līdz 2016. gada 11. decembrim.

Lai tā ir jums visiem: „Labi vārdi – kaut to nepietrūktu./dzīves nedienas kad plecus spiež!/ Mazāk būtu brīžu sūri rūgtu./ Smaida tauriņš atlidotu biežs.”(O. Skuja)

B.Mietule

Pārdomas Latvijas Valsts svētku izskaņā

Lāčplēša dienas gājienā pamanīju arī dažas sen neredzētas sejas – starp tām arī Dzintaru Ezerkalnu, kurš kādreiz aktīvi piedalījās Ķeipenes dzīves norisēs – bija gan tautfrontietis, gan 1991. gada barikāžu dalībnieks, gan vairākus sasaukumus pēc kārtas Ķeipenes pagasta padomes deputāts, gan kopā ar savu ģimeni pagasta kultūras pasākumu apmeklētājs. Nu jau ilgāku laiku Dzintaru vairs ne dzird, ne mana – ja būtu senāki laiki, varētu domāt, ka Dzintars nogājis pagrīdē.

Latvijas svētki mūs mudina uz pārdomām par to, kas mēs esam, kurp mēs virzāmi, par mūsu sapņiem un ilūzijām, kas mūs pēc brīvības atgūšanas pacēla uz zila cerību viļņa un iedvesmoja uz darbošanos, uz patriotiskām jūtām.

Kāpēc Tu no Ķeipenes sabiedriskās dzīves esi nogājis malā?

- Varētu teikt tā, ka mans sabiedriskās aktivitātes laiks ir pagājis. Savu laiku esmu gājis, cīnījies, darījis, tagad ir pienācis laiks jaunajiem būt sabiedriski aktīviem un nestāvēt malā, virzīt dzīvi uz priekšu. Jā, bet vismaz Ķeipenē gados jauno aktivitāti nemana. Man liekas – ne tikai pie mums tā ir. Arī lielajā politikā ir maz gados jaunu cilvēku, un, ja tie parādās pie apvāršņa, ātri tiek nostumti malā.

Padomju laikā – 80. gadu beigās – mani Ogres rajona TDP izpildkomiteja gribēja iecelt par Ķeipenes ciema izpildkomitejas priekšsēdētāju, taču tas galu galā nenotika, un es arī nemaz negribēju atrasties šajā amatā. Man tādi amati ne visai patīk, jo tie prasa no cilvēka ātru izlemšanu un rīcību. Man visu vajag lēnām sevī pārdomāt, izsvērt, lai pateiktu savu domu, savu viedokli. Esmu vienpatis, man labāk patīk vienam darboties.

Arī Atmodas laikā es piedalījos sabiedriskajās norisēs, atbalstīju, darbojos, bet nebiju priekšgalā – ķeipeniešu virzītājspēks tajā laikā bija Andris Upenieks.

Tagad es sabiedriskajā dzīvē vairs neiesaistos, bet tās aktivitātēm sekoju līdzī – skatos TV raidījumus „Aculiecinieks”, „DE FACTO”, „1:1”, „Panorāma” un citus.

Vai Tu atceries izjūtas, ko Tu izdzīvoji 1990.gada 4.maijā, kad pasludināja Latvijas neatkarības atjaunošanu?

- Protams, ka atceros. Tajā dienā mēs trijātā – es, Valdis [Valdis Rušīņš] un Rūdis [Rūdolfs Lasmanis] metinājām tehniku agroķīmijas telpās. Radio bija uzgriezts uz viskaļāko. Un tad izskanēja vēsturiskie

Dzintars Ezerkalns (pirmais no kreisās), Guntis Graudiņš un Dzidra Graudiņa gatavojas lāpu gājenam

vārdi par Latvijas Republikas neatkarības atjaunošanu. Tos izdzirdot, bija bezgalīgs prieks, kas siltās un saulainās maija dienas vakaru padarīja vēl skaistāku un saulaināku. Mēs nebijām cerējuši uz tik ātru un strauju Atmodu, tāpēc negaidītā ziņa lika dvēselei gavilēt. -

Un kā Tu jūties brīvajā Latvijā 26 gadus pēc neatkarības atgūšanas?

- Tagad jau esmu pensionārs, saņemu kādu kapeiku no valsts. Audzēju kartupeļus dažām savām vecajām kundēm, kā arī kartupeļus un dārzeņus bērnu ģimenēm. Kamēr vecā lauksaimniecības tehnika ir un kust uz priekšu, to varu vēl darīt.

Kā iekšēji jūtos? Man nav nostaļģijas pēc vecajiem laikiem, un es nekad negribētu, lai tie atgriežas, taču mani kaitina mūsu valdības un deputātu attieksme pret tautu un nesaprātīgā nodokļu sistēma. Iekšēji es neesmu samierinājies ar kliegdošajām neēdībām un netaisnīgumu, kas šobrīd valda Latvijā, bet matus sev izmisumā neplēšu un uz ecēšām nelecu – dzīvi pieņemu tādu, kā tā ir.

Vecumdienās gribu dzīvot mierīgi, darīt to, kas man patīk – aizbraukt kopā ar sievu kādā ceļojumā, aizbraukt noskatīties autosporta sacensības, kurās veiksmīgi piedalās ķeipenieši Jānis Linde, Dainis Krūmiņš, Mārtiņš Linde, jo mani interesē tehniskie sporta veidi, atbalstīt savus bērnu viņu idejās, iecerēs un darbos un priecāties par mazbērniem, tumšo rudens

un ziemas laiku pavadīt kādā siltākā un saulainākā zemē....

Ne visas savas vecumdienu vēlmes varu īstenot, jo to īstenošanai vajag naudu, bet, kādas ir caurmēra latviešu pensijas, visiem ir zināms. -

Tagad modē atziņa – kādi esam mēs, tāda ir arī mūsu valsts. Jo valsts – tie taču esam mēs visi, mūsu labie darbi un mūsu neizdarības, mūsu savtīgums un mūsu godīgums, vēlēšanās „apčakarēt” valsti, tas ir, arī sevi pašu, nesamaksājot nodokļus, mūsu malā stāvēšana un samierināšanās ar visu pēc principa: „Ne mana cūka, ne mana druva”, kaut arī vajadzētu būt vienotiem un protestēt pret neēdībām un nelikumībām, kas notiek mūsu valstī, nevis burkšķēt neapmierinātiem pa kaktiem.

- Šai atziņai daļēji varu piekrist. Taču uzskatu, ka man ir gana daudz gadu un tāpēc diezin vai man un mana vecuma cilvēkiem būtu jāklūst par līderiem un jāorganizē protesti novada vai valsts mērogā. Ja atradīsies tāds cilvēks, kas mūs visus vienos un aicinās, un organizēs protestiem, es piedalīšos un atbalstīšu, jo, kā jau teicu, iekšējā neapmierinātība manī ir.

Uzskatu, ka Latvijā ir jāmaina vēlēšanu sistēma. Kamēr pastāvēs šī vēlēšanu sistēma, nekas nemainīsies. Ja man rīt būtu jāiet uz Saeimas vēlēšanām, nezinu, par ko varētu balsot.

Turpinājums no 3.lpp.

Uz vēlēšanām ir jāiet un ir jābalso, tikai jāņem rokā pildspalva un no izvēlētā saraksta jāizsvītro visi, kas sevi ir diskreditējuši tautas acīs, - citu izeju neredzu.-

Gatavojot šo avīzes numuru, bijušajiem keipeniešiem, kas dzīvo ārzemēs, uzdevu jautājumu, kā viņiem pietrūkst svešumā, kas Latvijā ir labs. Saņēmu atbildes tikai no dažiem. Bet starp tām bija arī tādas, kas mani patiešām saskumdināja, kā, piemēram, šī atbilde: „Latvija man ir tukša vieta, un es par to negribu neko dzirdēt.” Atbilde gan bija uzrakstīta tukšas vietas tukšā valodā – latviešu valodā.

- Ja es būtu jauns, es arī varbūt brauktu uz ārzemēm, bet tikai uz laiku. Sapelnītu naudu un atgrieztos Latvijā.

Neko jau pārmest šiem cilvēkiem, kas tagad dzīvo ārzemēs, nevaram. Es domāju, ka viņi, svešumā nopelnījuši labas pensijas, vecumdienās tomēr atgriezīsies Latvijā, kur ir tīra vide, tīrs gaiss, veselīga pārtika un miers. Viņu bērni gan būs Latvijas zudušais zars, jo lielākā daļa no viņiem būs dzimuši svešumā.

Tāda ir dzīve, un tāda ir cilvēku izvēle, kā rīkoties konkrētā dzīves situācijā.- *Vai no Taviem 6 bērniem arī kāds vairs nedzīvo Latvijā?*

- Visi mani seši bērni un desmit mazbērni dzīvo Latvijā, kaut arī viņiem, tāpat kā daudziem citiem Latvijā dzīvojošajiem, ir bijuši kritumi un kāpumi, un smagi brīži biznesā, kad visu nākas zaudēt un sākt pilnīgi no jauna. Gribētos, lai bērniem viss dzīvē ir labi un bez liekām problēmām, taču no otras puses – grūtības un sarežģījumi mūs norūda un padara stiprākus.-

Kas, Tavuprāt, ir patriotisms un kā tas izpaužas? Un vai vispār tāds patriotisms ir vajadzīgs? Jo kā teicis Veidenbaums: „vēders – dievs visaugstākais, Un katris pats sev tuvākais...”

- Mani bērni dzīvo Latvijā, audzina savus bērnus latviskā garā, skolo viņus, pavada daudz brīvā laika kopā ar saviem bērniem – tas, manuprāt, ir patriotisms. -

Kādu Tu Latviju redzi vēl pēc 20 – 25 gadiem?

- Neesmu par to domājis. Diemžēl - kā rāda vēsture, mūsu mazās Latvijas nākotni ļoti ietekmē un nosaka lielvalstis un to lēmumi. Tāpēc prognozēt un izsapņoties, kas Latvijā notiks pēc 20 gadiem, ir diezgan neiespējami.

Dzīvosim un skatīsimies, kādi notikumi un pārmaiņas pasaulē un Latvijā kā pasaules sastāvdaļā būs nākamajos divos gados, un cerēsim uz to labāko. -

Jautājumus uzdeva **B.Mietule**

No tāluma viss labāk redzams

Latvijas svētku noskaņās uzrunāju bijušos keipeniešus, kas vairs nav keipenieši un pat nedzīvo vairs Latvijā. Latvijai 18.novembrī palika 98 gadi. Dzimšanas dienā par jubilāru jau saka tikai to labāko, godina un slavē, tāpēc lūdzu bijušajiem keipeniešiem dalīties pārdomās par to, kas mūsu Latvijā ir labs, - varbūt salīdzinot ar valsti, kurā viņi tagad dzīvo, vai arī izteikt bez salīdzināšanas.

Bieži ir tā, ka mēs daudz ko labu, kas Latvijā ir; paši nenovērtējam, diendienā to redzot un izbaudot, un atliek kaut kur aizbraukt un saprast, ka tas, ko pēlām, īstenībā ir ļoti labs. No tāluma viss labāk redzams.

Guna Linde. – Nu jau pusgadu dzīvoju

Anglijā. Pirms tam arī dzīvoju Anglijā vismaz pusotru gadu. Varbūt tādēļ, ka es nāku no laukiem, pats pirmais, kas man ienāk prātā, domājot par lietām, kas man pietrūkst svešumā, ir Latvijas daba.

Tās vietas, kur es dzīvoju, tuvumā nemaz nav mežu, tāpēc man ļoti pietrūkst Latvijā tik ierasto un patīkamo nodarbjū kā ogošana un sēņošana.

Rudens man Anglijā arī nešķiet tik košs un skaists kā dzimtenē. Te, tālumā, man pietrūkst arī sniega, kas šeit gan arī uzsnieg, bet parasti uz īsu brīdi. Vasarās gribas kārtīgi izpeldēties, bet tas nav iespējams – man jāiztiek bez vasaras peldēm.

Esot prom no dzimtenes, sapņoju arī par pāršanos kārtīgā latviešu pirtī, kur var atjaunot miesu un garu. Arī par to, ka es ieeju un izstaigāju plašu un daudzkrāsainu Latvijas gadatirgu un nopērku ziemai Latvijas medu un dzērvenes.

Man pietrūkst arī latviešu svētku un

tradīciju. Tikai sākot dzīvot svešumā, es tā pa īstam novērtēju visas šīs labās lietas, kas ir Latvijā, un kas man pietrūkst svešumā. Es varu atzīties, ka es Anglijā dzīvoju tikai finansiālu iemeslu dēļ – tās pašas naudiņas dēļ. Ja Latvijā būtu cita situācija, ja es dzimtenē varētu atrast darbu, kas nodrošina normālu dzīvi, es Anglijā noteikti nebūtu. Lai cik liela ir alga un cik labi dzīves apstākļi, tas viss vienalga nevar aizstāt Latviju. Nezinu pēc cik ilga laika, bet es atgriezīšos Latvijā.

Keipeniešiem novēlu novērtēt to, cik jaukā un skaistā zemē dzīvojam, lai cik arī slikti finansiālā ziņā neietu! -

Mārite Linde. - Esmu Norvēģijā

nodzīvojusi vairāk nekā 5 gadus. Nenožēloju, ka pirms pieciem gadiem pārcēlos uz dzīvi Norvēģijā. Esmu šeit iedzīvojusies, strādāju, mācos par medmāsu, pašlaik lieku autovadītājas tiesības. Dzīvojot Latvijā, man nebija viegli atrast darbu, un es nevarēju studēt ekonomiskā stāvokļa dēļ. Tagad man pat neienāk prātā doma, ka es varētu braukt atpakaļ uz Latviju un pamest visu, ko šeit, Norvēģijā, esmu sasniegusi.

Nav tā, ka man Latvija ir kļuvusi sveša un vienaldzīga. Latvijas man vienmēr pietrūkst svētku laikā, piemēram, Ziemassvētku laikā. Ziemassvētki ir ģimenes svētki, un ģimene man ir Latvijā. Kaut gan - ja tā padomā - latviešu un norvēģu ziemassvētku tradīcijas ir līdzīgas, un, ja ir interese un griba, nav neiespējami un grūti iekļauties jaunā vidē un pieņemt jaunas tradīcijas.

Norvēģijas daba īpaši neatšķiras no Latvijas dabas – Norvēģijā ir gan vasara, gan ziema ar sniegu, tāpēc nav vismaz jāilgojas pēc četriem gadalaikiem kā tas ir, dzīvojot eksotiskās valstīs.

Kas man pietrūkst – tā ir latviešu

valoda. Latviešu valodas trūkumu kompensēju, skatoties latviešu seriālus un uz svētkiem tādas vecās labās filmas kā „Limuzīns Jāņu nakts krāsā”, „Rīgas sargi” un „Ziemassvētku jampadracis”. Esmu dzirdējusi no daudziem norvēģiem, ka latviešu valoda ir skaista valoda.

Saviem draugiem un kolēģiem vienmēr iesaku braukt uz Latviju un stāstu par Latviju tikai to labāko. Daudzi norvēģi jau ir bijuši Rīgā, bet tie, kas nav bijuši Latvijā, jautā par Latviju ar Lietuvu un domā, ka mēs un leiši runājam vienā valodā.

Kad esmu Latvijā, baudu gardos Latvijas ēdienus un vienmēr tos lielu!

Es lepojos ar ķeipeniešiem, kuri dara savu dzimteni lepnu! Un visvairāk ar savu mammu, kas atgriezās Latvijā no Anglijas kopā ar manu brālīti, kuram 19.novembri palika 11 gadi. Sveicieni, brālīt, dzimšanas dienā! Prieks, ka brālis turpina mācīties Ķeipenes pamatskolā – skolā, kurā mācījos arī es.-

Gints Bombāns. - Latvija kā zeme man, protams, ir dārga, jo esmu te dzimis, un mani radi un draugi joprojām dzīvo Latvijā, bet, nu jau 16 gadus atrodoties ārpus Latvijas, esmu sapratis to, kad laikam atgriezties Latvijā es nevēlos.

Zeme ir skaista, pietrūkst savējo, tā ir mana dzimtene, bet tas arī ir viss labais, ko es par Latviju, salīdzinot to ar Īriju vai Ameriku, varu pateikt. Ja jūs man uzdotu jautājumu, kāpēc tā, tad es jums ļoti daudz ko varētu pateikt, bet tas jau būtu cits stāsts!

Daudz laimes Latvijai!-

Andis Dišlers. - Nu jau vairākus gadus dzīvoju Anglijas pilsētā Kingstona pie Hallas. Anglijā ne daba, ne dabas ainavas,

ne laika apstākļi nav tādi kā Latvijā. Laika apstākļi ir vienkārši neprognozējami. Arī ēdiens ir atšķirīgs un nav tik garšīgs kā Latvijā. Labi, ka Kingstonā ir lietuviešu veikali, uz kuriem piegādā Latvijas pārtikas produktus. Cenas šajos veikalos, protams, ir augstākas nekā Latvijā, bet tomēr iepērkamies šajos veikalos un pārsvarā gatavojam ēdienus paši mājās un vairāk tieši latviskos ēdienus. Tikai dažreiz, kad ir slinkums gatavot, pasūtām uz māju kādu picu.-

Gerda Gurinoviča. – Nu jau piekto mēnesi dzīvoju Īrijā. Dzīvojot svešumā, esmu sapratusi, ka Latvijā ir pati garšīgākā pārtika, arī klimats Latvijā ir tīkamāks nekā Īrijā, kur ir tik pelēcīgs un lietains laiks.

Skaista un neatkarotājama ir Latvijas kultūra un tās tradīcijas – tās man

pietrūkst.

Ne katrā zemē ir dota iespēja izbaudīt visus četrus gadalaikus. Dzīvojot Latvijā, ir šī brīnišķīgā iespēja izbaudīt visu četrus gadalaiku skaistumu un krāšņumu. Tas ir tik skaisti!

Esmu lepna un priecīga par to, ka piedzimu Latvijā. No sirds vēlu visām latviešu ģimenēm spēku, neatlaidību un satiecību!

Valstij vēlu būt mūžīgi neatkarīgai, tās iedzīvotājiem būt draudzīgiem un lepoties ar to, kas mēs esam!

Ķeipeniešiem iesaku atcerēties, ka mēs visi esam tikai cilvēki un mēdzam arī kļūdīties, taču ir jāizturas cilvēcīgi vienam pret otru, jāmīl līdzcilvēki un jāpalīdz saviem tuvākajiem, jo tikai tad mēs varēsim būt laimīgi!

Daudz laimes, Latvija!-

Visiem aizbraucējiem es gribētu nocītēt rakstnieka Jāņa Jaunsudrabiņa vārdus: „Turi Latviju dziļi ieslēgtu savā sirdī. Turi to kā lielāko dārgumu, ko nedrīkst pazaudēt. Jo, zaudējis Latviju, tu zudīsi pats.” Šos vārdus ir teicis cilvēks, kas pats daudzus gadus dzīvojis emigrācijā – gan 1915.gadā ar ģimeni devies bēgļu gaitās uz Ziemeļkaukāzu, gan 1944. gadā – trimdā uz Vāciju.

Dzimtenē rakstnieks atgriezās tikai 1997. gadā, kad no Vācijas tika pārbedīts Neretas pagasta Ķišku kapos.

Neatkarīgi no tā, vai jūs kādreiz atgriezīsieties Latvijā vai nē, nenoliedziet savas saknes, nenoniecīniet Latviju, jo mums viņa ir visskaistākā – tik un tā. Vismaz man tā šķiet.

B.Mietule

Dzīvē taču ir daudz un dažādi ceļi un takas

Kā tas laiks skrien! Ausīs vēl skan pirmās skolas dienas zvana dzidrās un priecīgās skaņas, kad atkal jau skan skolas zvans – šoreiz vēstot par nozīmīga posma noslēgumu – par pamatskolas beigšanu. Pēc pamatskolas beigšanas citiem priekšā vēl gari zinību ceļi, citiem – darba takas, ko nu katrs izvēlas.

„Dzīvē taču ir daudz un dažādi ceļi un takas: ja nevar iet pa vienu, iet pa citiem, bet iet var vienmēr”, – tā teicis rakstnieks J. Januševiskis.

Kādus ceļus un takas izvēlējušies Ķeipenes pamatskolas absolventi un vai viņi paši ir apmierināti ar savu izvēli – par to kā katru rudeni vaicāju Ķeipenes pamatskolas bijušajiem skolēniem Ancei, Dārtai, Mārcim, Raivo, Edvardam, Valdim

Raitim, Henrijam, Ernestam Valtam, Erlendam, Haraldam.

Lūk, kādas atbildes saņēmu!

Mārcis Birkenfelds. – Mācos Ogres tehnikumā par mežu mašīnu tehniķi, jo mani interesē tehnika. Dzīvoju tehnikuma dienesta viesnīcā, saņemu stipendiju. Stipendijas saņem tehnikuma audzēkņi, kas sekmīgi mācās un nekavē nodarbības.

Maksimālā stipendijas summa, ko var saņemt audzēknis, ir 150 euro.

Tehnikuma vidē esmu jau iejuties, mācības problēmu nav. Ķeipenes pamatskolā iegūtās zināšanas ir stabils pamats mācībām tehnikumā.

Pamatskolas laikā braukāju uz Madlienu un pāris gadus deju Madlienas vidusskolas skolēnu deju kolektīvā „Lienīte”.

Dejošanai neesmu atmetis ar roku – tagad deju tehnikuma tautisko deju kolektīvā „Solis”. –

Dārta Kalniņa. – Esmu Siguldas Valsts ģimnāzijas 10.klases skolniece. Mācos ģimnāzijas humanitārā un sociālā virziena programmā. Klasē esam 27 skolēni – pārsvarā meitenes. Šo ģimnāziju izvēlējos tāpēc, ka man to kā labu un perspektīvu mācību iestādi ieteica Ķeipenes pamatskolas skolotāji.

Pagaidām skolā viss ir labi – gan mācībās, gan ar iekļaušanos skolas vidē. Mācos, dzīvoju skolas dienesta viesnīcā un dziedu korī. Viss kārtībā!-

Ernests Valts Circenis. - Pēc Ķeipenes pamatskolas beigšanas es uzsāku mācības

Turpinājums 6.lpp.

Turpinājums no 5.lpp.

Ernests Valts Cirčenis

Jāzepa Mediņa Rīgas Mūzikas vidusskolā, kur pilnveidoju akordeonspēles prasmi un iegūstu profesionālu mūziķa izglītību. Jaunajā skolā esmu ieturējis ļoti labi, jo pedagogi ir pretimnākoši, bet kursabiedri - draudzīgi un jauki. Visu savu dzīvi biju nodzīvojis Ķeipenē, tāpēc sākumā bija nedaudz divaini pierast pie Rīgas vides, kas ir krasi atšķirīga no maniem pierastajiem apstākļiem, taču pēc trim mēnešiem domāju, ka esmu šeit ļoti ieturējis.

Savu nākotni skaidri redzu saistītu ar mūziku, man patīk tas, ko es daru, tādēļ ne skolas, ne profesijas izvēli nenožēloju un cītīgi strādāšu, lai sasniegtu savus mērķus.-

Valdis Raitis Ābelītis. - Es tagad mācos Ogres tehnikumā. Mācos par ēdināšanas pakalpojumu speciālistu. Skolā esmu jau paguvis iejusties! Pašlaik domāju, ka mana skolas izvēle ir bijusi pareiza. Par to pārliecinājos, gūstot pirmo darba pieredzi, strādājot skolas ēdnīcā. Man patika viss, kas bija jādara skolas ēdnīcā.

Bez tam es dziedu tehnikuma korī. Piedalos ārpusiskolas pasākumos, jo labāk būt aktīvam, nekā sēdēt kopmītnēs bezdarbībā! Nozīmīgs pluss - dziedot korī, es varu nopelnīt stipendijas pielikumu. Būt aktīvam atmaksājams!

Skola man ļoti patīk – tā vēl ir jauna, tai ir viss vajadzīgais aprīkojums. Rekomendēju Ogres tehnikumu arī citiem, kuri nav īsti pārliecināti, kur iet pēc skolas pabeigšanas! Jums nenāksies vilties! –

Ance Sirsone. – Mācos Suntažu vidusskolā. Ja atbildu godīgi, tad man mācībās neiet viegli – skolā ir augstas prasības, daudz mājasdarbu. Es biju iedomājies, ka vidusskolā mācīties būs vieglāk nekā pamatskolā, bet tā nav.

Par skolotājiem varu teikt tikai labus vārdus – skolotāji ir izpalīdzīgi un gatavi palīdzēt mācībās, ja vien pats skolēns grib mācīties.

Mani interesē mūzika un dziedāšana, taču Suntažu vidusskolā domubiedrus, kas būtu gatavi muzicēt un dibināt grupu, neatrodu. Skolā gan darbojas koris, bet tas mani neinteresē.

Ar saviem bijušajiem klasesbiedriem Dārtu, Henriju un Ernestu brīvdienās salasāmies kopā un gatavojam divas dziesmas Ziemassvētku pasākumam. Kādam – to paši vēl īsti nezinām. –

Raivo Sakne. - Pēc pamatskolas beigšanas mācos Ogres tehnikumā. Es uzreiz iejutos jaunajā skolā – tas nemaz nebija grūti. Šobrīd ar skolas un profesijas izvēli esmu apmierināts. Es mācos par ēdināšanas pakalpojumu speciālistu, vienkāršāk sakot – par pavāru. Esmu iestājies un dziedu korī. Mācībās man veicas ļoti.-

KULTŪRAS PASĀKUMI 2016.GADA DECEMBRĪ

9.decembrī
plkst.16.00
**Lielās Ziemassvētku
egļītes iedegšana
Ķeipenes kalnā**

10.decembrī plkst.11.00
**Ķeipenes tautas namā
senioru saiets „Gaišo domu laikā”**

Ķeipenes seniori priecāsies kopā ar Taurupes, Madlienas, Meņģeles, Mazozolu un Zaubes senioriem un „Ezerzemes kapelu”.

20.decembrī plkst.16.00
**Ķeipenes tautas namā
Ziemassvētku pasākums Ķeipenes
pamatskolas audzēkņiem**

Uzvedums ar dziesmām un dejām „Ledus sirds” pēc amerikāņu animācijas filmas “Ledus sirds”.

Uzvedumā piedalīsies Ķeipenes tautas nama deju kolektīvs „Zeltupīte” un Ķeipenes pamatskolas audzēkņi un skolotāji. Laidni lūgti visi interesenti!

23.decembrī plkst.19.00
**Ķeipenes tautas namā
koncerts Ziemassvētku priekšvakarā
„Naktī, kad zvaigžņu lietus list...”**

Ieeja brīva

25.decembrī plkst.12.00
**Ķeipenes tautas namā
pirmsskolas vecuma bērnu tikšanās ar
Ziemassvētku vecīti**

Ķeipenes pagastā dzīvesvietu deklarējušajiem mazuļiem, kuri neapmeklē Ogres novada pirmsskolas izglītības iestādes, dāvanīgas garantētas. Citu bērnu vecāki sazināties ar Ziemassvētku vecīti varēs ar tautas nama vadītājas palīdzību. T.26545470

31.decembrī plkst.22.00
**Ķeipenes tautas namā
Jaungada nakts pasākums kopā ar
duetu „Brīvais Vējš”**

Skanēs pasaules hīti latviešu, romu, angļu, krievu un franču valodās.

Ieejas maksa 5 euro. Lūdzam galdiņus rezervēt iepriekš!

Plkst. 23.55 visi aicināti
**uz kopīgu Jaunā gada sagaidīšanas
brīdi pie Ķeipenes tautas nama!**

Jubilārei – gara spēku un dzīvotdziņu

Novembrī 90 gadu jubileju svinēja Ķeipeniete **Ilga Sirsone**.

Jubilāre dzimusi 1926.gada 25. novembrī Vecpiebalgā. Ilgas vecāki bijuši vaļinieki, un ģimenē auguši pieci bērni – trīs meitas un divi dēli. Ilgas tēva – Jāņa Riņķa – dzimtas saknes meklējamas kādreizējā Kastrānes pagastā (tagad Suntažu pagasta teritorija).

Kad Ilgai ir deviņi gadi, 40 gadu vecumā nomirst ģimenes galvenais apgādnieks – tēvs Jānis. Māte, nespēdama viena uzturēt visus bērnus, divas meitas, to skaitā arī Ilgu, aizsūta dzīvot pie vīra radiem.

Ilga nokļūst onkuļa Mārtiņa Riņķa mājās Kastrānes pagasta „Viesturos”. Sāk iet skolā – Kastrānes – Vatrānes 4-gadīgajā I pakāpes pamatskolā (tā sauktajā „Skoliņā”), palīdz saimniecības nebeidzamajos darbos – mazgā traukus, plauj zāli, ārdā mēslus, slauc govīs.

Sākoties kolhozu laikiem, Ilga sāk strādāt kolhoza „Sarkanais gvards” Bražģu fermā par slaucēju, kopā ar otru slaucēju ar rokām slaucot ap 20 govju un kopjot kādus 10 teļus. „Bražģu” mājā jaunajai slaucējai ierādīta istabiņa un virtuve.

Strādājot fermā, Ilga iepazīstas ar Voldemāru Sirsoni, kurš pēc dienesta armijā apmeties dzīvot „Zemzaros” un gar

„Bražģu” fermu un māju bieži devies ar kājām ciemos pie sava dienesta biedra, kas dzīvojis „Ķirķos”.

1957.gada 12.maijā abi apprecas. Smagajā fermas darbā Ilga sabeigusi veselību, un jaunā ģimene nolemj mainīt dzīves vietu un Ilga - arī darbu.

Kādu laiku ģimene padzīvo „Ūdros”, tad „Taugās”, līdz 1968. gadā nopērk „Purbērzus” – māju, kas atrodas kaimiņos onkuļa Mārtiņa mājai. Šajā mājā pašā autoceļa Rīga-Ērgļi malā jubilāre ar vīru Voldemāru mitinās joprojām.

Diemžēl pirms četriem gadiem jubilāre piedzīvoja insultu un nu jau četrus gadus guļ uz gultas, vīra Voldemāra un dēla Viļņa aprūpēta.

Ilga kādreiz sarunā atzinās, ka viņa ir stipra un stingra rakstura sieviete, prāta, nevis emociju cilvēks. Savukārt vīrs Voldemārs ir gluži pretēja rakstura – rosīgs romantiķis, ļoti emocionāls un labestīgs. Jubilāres stiprais raksturs un vīra Voldemāra nesavtīgās ikdienas rūpes par sievu - mīlestības un maiguma caurstrāvošanas, un pastāvīgā klātbūtnē palīdzējušas Ilgai pēc slimības, kas viņu piekala gultai, izdzīvot un nesabrukt, un nezaudēt dzīvotdziņu.

Atliek jubilārei arī turpmāk novēlēt gara spēku un dzīvotdziņu un lai turas veselība!

Jubilāre ar vīru Voldemāru jaunībā

Veselību un spēku arī dzīvesbiedram Voldemāram, ar kuru kopā jubilāre ir nodzīvojusi jau 59 gadus un izaudzinājusi divus dēlus, kuri savus vecākus ir iepriecinājuši ar trim mazmeitām un vienu mazdēlu!

B.Mietule

No 8.decembra Ķeipenes tautas namā telpās būs atvērta

Ziemassvētku dāvanu tirgotava.

Aicinām rokdarbniekus un amatniekus piedalīties ar pašdarinātiem darbiem – dāvaniņām: rotaslietām, zīda šallēm, cimdiem, zeķēm, izšuvumiem, piparkūkām, Latvijā ražotiem produktiem, tējām, Ziemassvētku dekoriem u.c.! Ražotājiem pieteikties pa t.26545470

Lieliska iespēja iegādāties oriģinālas Ziemassvētku dāvanas !

Informācija par patērēto siltumenerģiju Ķeipenes ciema daudzdzīvokļu mājās 2016.gada oktobrī

Mājas nosaukums	Platība m ²	Piegādātā siltumenerģija MWh	Maksa par vienu m ² bez PVN	Piegādātā siltumenerģija 2015.g. oktobrī
Atmodas	1310,71	17,68	0,677	14,43
Akācijas	1290,90	18,50	0,719	18,34
Atvari	900,96	14,19	0,79	14,29
Palejas	1162,70	18,68	0,806	18,81
Kraujas	1157,40	17,54	0,76	16,39
Vizbuļi	924,43	14,04	0,7618	16,60
Zvaigznes	240,10	4,42	0,92	4,26

Maksa par vienu megavatstundu 50,16 euro bez PVN.

Informāciju sagatavoja grāmatvede Inta Drēviņa

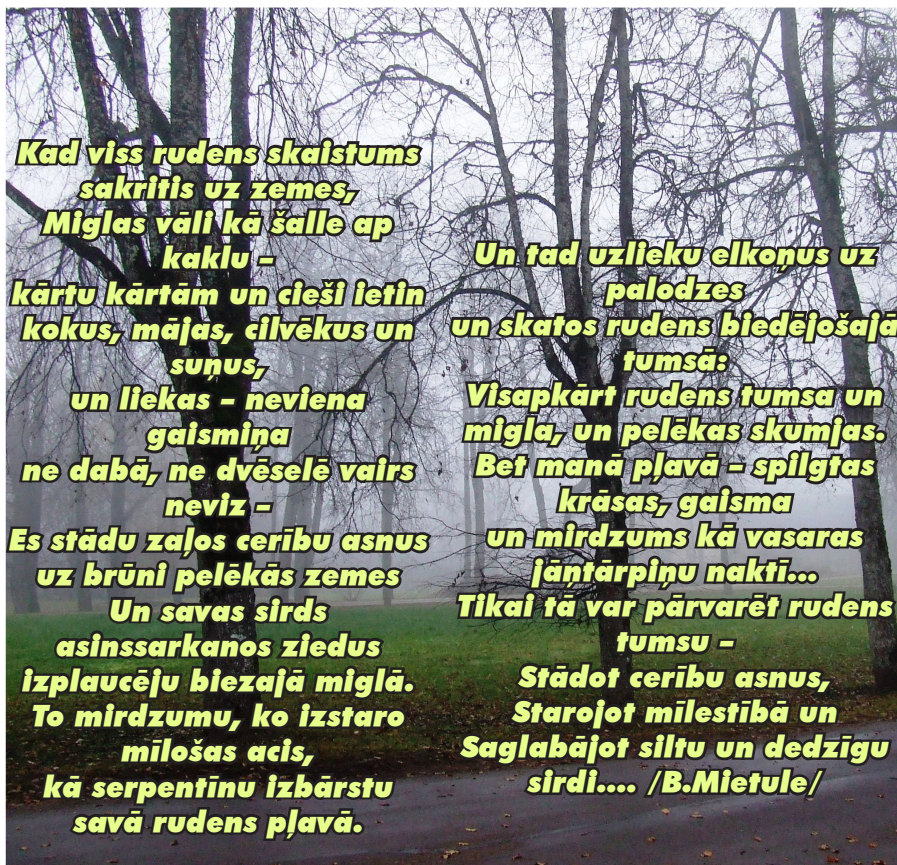
Pirmais sniegs jau izbaudīts un droši vien, ka drīz atkal varam sagaidīt snigšanu un sniegu, tāpēc atgādinu māju ceļu īpašniekiem:

Arī šoziem varat par maksu saņemt pakalpojumu – mājas ceļa attīrīšanu no sniega, savlaicīgi šo pakalpojumu piesakot, zvanot uz tālr.Nr.29421801.

Maksa par autogreidera pakalpojumu – par vienu darba stundu 53,28 euro. Samaksāt par saņemto pakalpojumu varat Ķeipenes pagasta pārvaldes kasē katrā mēneša sākumā par iepriekšējā mēneša saņemto pakalpojumu.

Savlaicīga pakalpojuma pieteikšana nepieciešama tāpēc, lai ar autogreideru nebūtu jāveic lieli pārbraucieni, jo par šo pārbraucieni nāksies maksāt tam, kas būs pieteicis pakalpojumu.

Ķeipenes pagasta pārvaldes ceļu fonda vadītājs Kārlis Antonovs

**Kad viss rudens skaistums
sakritis uz zemes,
Miglas vāļi kā šalle ap
kaklu –**

**kārtu kārtām un cieši ietin
kokus, mājas, cilvēkus un
sūņus,
un liekas – nevlēna
gaismīņa
ne dabā, ne dvēselē vairs
neviz –**

**Es stādu zaļos cerību asņus
uz brūni pelēkās zemes
Un savas sirds
asinssarkanos ziedus
izplaucēju biezajā miglā.
To mirdzumu, ko izstaro
mīlošas acis,
kā serpentīnu izbārstu
savā rudens pļavā.**

**Un tad uzlieku elkoņus uz
palodzes
un skatos rudens biedējošajā
tumsā:**

**Visapkārt rudens tumsa un
migla, un pelekas skumjas.
Bet manā pļavā – spilgtas
krāsas, gaisma
un mirdzums kā vasaras
jāntārpiņu nakti...**

**Tikai tā var pārvarēt rudens
tumsu –**

**Stādot cerību asņus,
Starojot mīlestībā un
Saglabājot siltu un dedzīgu
sirdi.... /B.Mietule/**

**Visiem 75 keipeniešiem – miglainā un tumšā novembra jubilāriem –
vissiltākie un krāšņākie sveiciens dzimšanas dienā!**

Pat vistumšākajā laikā un visgrūtākajā brīdī vienmēr var atrast kādu gaismas
stariņu, kādu mazu, tālu zvaigznīti, kas dod iemeslu priekam un smaidam!
Smaidiet! Smaidis ir saule, kas aizgaiņā ziemu no cilvēka sejas.

Nav tiesa,
ka gadi nosaldē jaunības cerību
dārzus,-
nonīkst tikai tukšu iedomu
birzs.

Līdz ar gadiem
doma kļūst kā vīns –
dzidra un savās
cilvēcības alkās
stipra.

Cilvēcība –
tā taču ir rīta blāzma, kuras nevar
neilgoties. /Pāvils Vīlps/

Sveicam cienījamās jubilāres -
Silviju Liepiņu 70.jubilejā

(11.novembrī),

Lolitu Kalvu 80.jubilejā

(13.novembrī) un

Ilgu Sirsoni 90.jubilejā

(25.novembrī)!

Lai turas veselība, lai Jūs
vienmēr silda tuvinieku mīlestība
un lai Jūs nebaida un nesatrauc
nodzīvoto gadu skaitļi!

„Kāda starpība, cik tev gadu? Tu
pamodies no rīta – tas jau ir priecīgs
notikums. Dievam jāpateicas
par katru dienu. Ja tu baidies no
dzimšanas dienām, priekš kam
vispār dzīvot?”

/Barbara Streizande/

2016.gada decembra pasākumi, kuros aicināti piedalīties Keipenes seniori

7.decembrī plkst.11.⁰⁰

Keipenes pensionāru biedrības „Avot-
kreses” valdes sēde

10.decembrī plkst.11.⁰⁰

Keipenes pagasta senioru saiets „Gaišo
domu laikā”

17.decembrī plkst. 14.⁰⁰

Ziemassvētku pasākums Meņģelē.

Pulcēšanās pie Keipenes tautas
nama, izbraukšana plkst.13.⁰⁰.

21.decembrī plkst.13.⁰⁰

Ziemassvētku pasākums Ogrē.
Pulcēšanās pie Keipenes tautas nama,
izbraukšana plkst.12.⁰⁰.

26.decembrī plkst.14.⁰⁰

Ziemassvētku pasākums Lauberē.
Pulcēšanās pie Keipenes tautas nama,
izbraukšana plkst.13.⁰⁰.

27.decembrī plkst.13.⁰⁰

Ziemassvētku pasākums Madlienā.

Zvaniet, piesakieties! Aizvadīsim
gaišās noskaņās 2016.gadu, priecāsi-
mies kopā ar draugiem!

Daina, tālr.28394558

Mūžībā aizgājusi

*Izgaisa saule, satumsa diena,
Tālāk man tagad ir jāiet vienai
Mūžības ceļā... Smiltaines klēpī...*

2016.gada 15.novembrī 83 gadu
vecumā mūžībā aizgājusi
Zoja Ivanova.

Izsakām līdzjūtību aizgājējas
tuviniekiem!

SIA "SENLEJAS", gaļas
pārstrādes uzņēmums, aicina darbā
apakopēju. Telefons: 29485131.

E-pasts:
**laura@
senlejas.
lv**